

kommunalbestyrelse i sit møde den 30. november d. å. har nægtet at yde kommunegaranti for et af foreningen Socialt Boligbyggeri påtænkt byggeri af 720 lejligheder på Vangedevej?

Alvilda Larsen: Det har vakt stor opsigt, at Gentofte kommunalbestyrelse på et møde sidst i november nægtede at medvirke til et byggeri af lejligheder. Socialt Boligbyggeri har sendt en anmodning til Gentofte kommunalbestyrelse om en kommunegaranti for et statslån på 3—4 mill. kr., der skulle bruges til opførelse af ca. 700 lejligheder. Prisen for disse lejligheder på henholdsvis 2 $\frac{1}{2}$ og 3 værelser ville blive 1 200 til 1 400 kr. Flertallet sagde nej til at yde kommunegaranti med den motivering, at bolignøden ikke var så akut i Gentofte, og når man i den kommune ikke har boligløse nok til at fylde de 700 lejligheder, kan man risikere at måtte tage beboere fra andre kommuner, kort sagt, man bruger en motivering for sit afslag, der efter min mening er udtryk for et uhyggeligt asocialt syn på boligpolitikken. Boligsituationen i hovedstadsområdet taget under eet taler jo i allerhøjeste grad for og kræver et helt andet syn på boligspørgsmålet end det, Gentofte kommunalbestyrelses holdning giver udtryk for.

At flertallet helst havde set, at dets stilling til boligspørgsmålet, i dette tilfælde dets manglende vilje til at gøre en indsats for at bekæmpe den katastrofale bolignød, ikke blev bekendtgjort for offentligheden, fremgår af, at man ikke ønskede dette spørgsmål behandlet i et offentligt møde. Den dårlige samvittighed lyser ud af denne stillingtagen.

Der har i pressen været fremsat formodninger om, at Københavns kommune i stedet ville overtage kommunegarantien. Om denne løsning skal jeg ikke udtale mig nu, men kun minde om, at loven jo åbner adgang for ministeren til at dispensere fra kravet om kommunegaranti, og derfor spørger jeg den højtærede boligminister, hvad han vil gøre, om han agter at fremsætte forslag til ændringer i loven om byggeri med offentlig støtte for at hindre gentagelser af den art boligsabotage. Jeg kunne her minde den højtærede boligminister om det ændringsforslag, vi stillede, da boligstøtteleven sidst var til behandling, i 1946, hvor vi jo foreslog en ny paragraf indsat i loven, som netop gik ud på at give ministeren bemyndigelse til at påbyde visse kommuner garanti.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærboel): Det ærede medlems spørgsmål kan i korthed besvares med, at jeg ikke agter at fremsætte forslag til ændringer i byggestøttelevgivningen i anledning af Gentofte kommunes optræden i denne sag.

Der består ingen pligt for kommunerne til at yde garanti for statslån til boligbyggeri, men det er ganske overladt til det kommunale selvstyre at tage beslutning herom, og således bør det efter min mening fortsat være, rent bortset fra spørgsmålet om det ville være rigtigt at foretage en permanent lovændring på grund af en måske rent forbigående uoverensstemmelse.

En anden side af sagen er det, om Gentofte kommune eventuelt må finde sig i, at det pågældende byggeri gennemføres med garanti fra en anden kommune, f. eks. Københavns kommune. Byggestøtteleven forudsætter ganske vist i nærværende tilfælde tilslutning fra Gentofte kommune, hvis Københavns kommune garanterer for statslånet, men det må samtidig erindres — hvad også den ærede spørger var klar over —, at der er adgang for boligministeriet til at træffe endelig bestemmelse i spørgsmålet.

Om jeg i påkommende tilfælde eventuelt vil træffe en sådan bestemmelse, kan jeg ikke sige nu. Først for nylig har Gentofte kommunalbestyrelse sendt lånesagen til boligministeriet. Vi har endnu ikke kunnet tage endelig stilling til de af Gentofte kommunalbestyrelse fremførte betænkeligheder; det forudsætter selvfølgelig også nærmere forhandlinger, såvel med Gentofte kommunalbestyrelse som med Socialt Boligbyggeri. Uden kommunegaranti kan statslånet som bekendt kun ydes op til 85 pct. af anskaffelsessummen, og jeg tror ikke, foreningen kan klare sig med det.

Jeg vil dog gerne fremkomme med den almindelige betragtning, at byggestøtteleven efter min mening indeholder tilstrækkelig hjemmel for indskriden i tilfælde af en konflikt kommunerne imellem, en konflikt, som jeg iøvrigt skal gøre mit for længst muligt at undgå. Der bliver muligvis senere tale om ændringer i byggestøtteleven på andre punkter, men på det punkt, her er tale om, mener jeg ikke, der bør foretages nogen ændring; det vil efter min mening være at gå det kommunale selvstyre for nær.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alvilda Larsen* til socialministeren.

Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe for at lette kommunernes udgifter til skolebespisningen?